

Alkotmánybíróság
1015 Budapest, Donáti u. 35-45

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/1241 - 4/2019	
Érkezett: 2019 SZEPT 18.	
Példány: 1	Kezeiőroda:
Melléklet: 2 db	du'

IV/1241/2019
Pécs, 2019. 09. 16.
hiánypótlás

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A [REDACTED] az ellenem folyamatban lévő végrehajtási eljárás megszüntetése iránti perben a Pécsi Járásbíróság 3.P.21.589/2017/31. számú ítélete ellen benyújtott fellebbezés okán a Pécsi Törvényszék 1.Pf.20.224/2018/8. számon hozott ítéletének felülvizsgálata okán a Kúria Pfv.I.21.739/2018/8. számú ítéletével szemben beterveztett alkotmányjogi panaszom eljárásában az Alkotmánybíróság IV/1241-3/2019 számú hiánypótlási felhívásának az alábbiakkal teszek eleget:

I.
Kérem az Alkotmánybíróságot, hogy az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény (továbbiakban: „Abtv.”) 27.§-a alapján az Abtv. 43.§(19) bekezdésének alkalmazásával állapítsa meg a Kúria Pfv.I.21.739/2018/8. számú ítéletének alaptörvényellenességét és **szíveskedjen a Kúria ítéletét megsemmisíteni**, mivel az sérti az Indítványozó Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése által védett tisztességes eljáráshoz való jogát, és az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése által biztosított jogorvoslathoz való jogát.

Adjon a Kúria részére részletes iránymutatást döntésében, mely szerint a Kúria is köteles a kereseti kérelmet, felülvizsgálati kérelmet maradéktalanul kimeríteni, és az ettől eltérő bírósági eljárás nem fér össze a tisztességes eljárás követelményével, mert nem biztosítja a valódi jogorvoslat lehetőségét.

II.
Kérem, hogy – a IV/958/2019. számú alkotmányjogi panasz eljárásban foglaltakkal megegyezően – a Pécsi Járásbíróságon keresztül **függessze fel** a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] szemben 0158.P.V.1217/2013. számon folyamatban lévő végrehajtási eljárást, és a felfüggesztés tényéről rövid úton értesítse [REDACTED] végrehajtót is.

Az Alkotmánybíróság eljárása az Abtv. 54.§ rendelkezése értelmében illetékmentes.

[REDACTED] [REDACTED] a személyes adatainak és banktitok körébe tartozó adatainak közzétételéhez nem járul hozzá.

III.
A bíróságok által – így a Kúria által is - megsértett és semmibe vett alapjogaim:
„XXIV. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

Köszönöm dr. Bitskey Botond tájékoztatását a jogi képviselő igénybevételének lehetőségéről, de mint a perbe benyújtott dokumentumokból is egyértelműen kinyilvánul, a jövendeli helyzetem nem teszi lehetővé, hogy ügyvédet fogadjak. Tekintettel arra, hogy az alkotmányjogi panasz eljárásban – dr. Bitskey Botond által is megerősítetten - nem kötelező a jogi képviselet, az eljárásnak olyan szinten kell zajlania, mely nem kizárólag jogvégeztett számára követhető.

Az alkotmányjogi panaszomban konkrétan felsoroltam a megsértett alapjogaimat, és kifejtettem az ügy alapvető alapjogi jelentőségét, így álláspontom szerint jelen ügy kapcsán olyan egyértelmű és nyilvánvaló az alapvető

alkotmányjogi sérelem, hogy a hiánypótlási felhívás láttán az volt a benyomásom – több más azonos szövegezésű hiánypótlási felhívást kapott Indítványozó-társammal együtt -, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság a beadványomat nem vagy csak nagyon felületesen olvasta el.

Ahhoz, hogy a strasbourgi bírósághoz fordulhassak jogvédelemért, valamint az Európa Bizottság által a jogállamiság sérelme okán Magyarországgal szemben kezdeményezett perbe jelen iratanyagot is be tudjam csatolni, kénytelenek vagyok az Alkotmánybíróság döntését igényelni, így a jelen eljárás mielőbbi lezárása áll érdekemben, legyen bármi is az Alkotmánybíróság döntése. Ugyanakkor bizonyára nem célja az Alkotmánybíróságnak, hogy Alaptörvénnyel egyezőnek mondja ki azt a bírósági eljárást, melyben a Kúria a szerződés egyértelmű rendelkezése ellenére a fogyasztó-felperes számára az aláírtnál terhesebbé tette a kötelezettségeket miközben mentesítette a jelzálog-hitelintézetet az általa vállalt és az 1997. évi XXX. törvény 14.§ (5) bekezdésében előírt kötelezettségek teljesítése alól, mindemellett tény, hogy egyértelműen a felperes pernyertességét eredményezte volna a vonatkozó törvényi előírások és jogegységi határozat Kúria általi betartása. A Kúria szelektíven és diszkriminatív módon bírálta el a felülvizsgálati kérelmet, de ennek sem okát nem adta, sem jogszabállyal nem támasztotta azt alá.

Az a bírói eljárás, hogy a Kúria szándékosan figyelmen kívül hagyta a felülvizsgálati kérelem azon részét, mely felperes részére a KO.4115.Ü.260/2007. számú kölcsönszerződésben rögzített 1997. évi XXX. törvény 14.§ (5) bekezdése által biztosított árfolyamkockázat elleni törvényi védelem nem teljesítésére vonatkozik, és az árfolyamkockázat kiküszöbölésének törvényi kötelezettsége alól felmenti a jelzálog-hitelintézetet, úgy, hogy ezen már kiküszöbölt árfolyamkockázatot ismételtelen megfizetni rendeli a fogyasztó által, ugyanakkor ennek törvénnyel alátámasztott okát nem adja, súlyosan fogyasztóellenes, diszkriminatív és ezáltal nem fér össze a jogállamiság elvével.

A Pp-t az eljáró bíróságok feltételezett „jóhiszemű eljárására” tervezték s nem a folyamatos visszaélésre, de jelen első-, és másodfokú eljárásban, valamint a Kúria előtti felülvizsgálati eljárásban olyan plasztikusan jelent meg a közhatalom birtokában lévő visszaélészerű joggyakorlás, mely kizárja a Bíróságok „jóhiszemű eljárását”.

A tisztességes eljáráshoz való alapjog sérelme

A Kúria ítélete nem tartalmaz érdemi és indokolt rendelkezést a körben, hogy

a KO.4115.Ü.260/2007. számú kölcsönszerződés 15. oldala rögzíti, hogy „az adósok és zálogkötelezettek tudomásul veszik, hogy a kölcsön összege a jelzálog-hitelintézet által kibocsátandó jelzáloglevél fedezeteként szolgál.”

A KO.4115.Ü.260/2007. számú kölcsönszerződés I.1. pontja szerint „A kölcsön összege: 11.000.000,- Ft”.

Az 1997. évi XXX. törvény 14.§ (4) bekezdése szerint:

„A jelzáloglevelek mindenkori fedezetét a jelzálog-hitelintézet a jelenérték alapján is biztosítani köteles.”

Tekintettel arra, hogy a jelzáloglevél fedezete a kölcsön összege (a 11.000.000,- Ft), melyet a jelzálog-hitelintézet (alperes jogelődje) köteles volt jelenértéken (a 7.116.977,23 JPY mindenkori forint ellenértékén) tartani, a jelenértéken-tartásból eredő különbözetet a Ptk. 523.§ (1) bekezdése szerint – mivel ez a kölcsön jogviszony része - az adós rendelkezésére kellett volna bocsátani. A kölcsönszerződésben rögzített 1997. évi XXX. törvény 14.§ (4) bekezdés maga keletkeztette a felperesek Pp. 369.§ d) pontja szerinti ellenkövetelését, melyet az N920/2016. számú ténytanúsító közokirat kizárólag összecszerúségében pontosít.

A Kúria ítélete nem tartalmaz érdemi és indokolt rendelkezést a körben sem, hogy

a KO.4115.Ü.260/2007. számú kölcsönszerződésből kiolvasható, hogy az OTP Jelzálogbank az 1997. évi XXX. törvény szerint jelzáloglevél kibocsátásával finanszírozta meg a kölcsönt.

A kölcsönszerződés 15. oldala rögzíti, hogy „az adósok és zálogkötelezettek tudomásul veszik, hogy a kölcsön összege a jelzálog-hitelintézet által kibocsátandó jelzáloglevél fedezeteként szolgál. A jelen közjegyzői okirat

szerinti jogügyletekre a jelzálog-hitelintézetekről és jelzáloglevélről szóló 1997. évi XXX. törvénynek a jelzálogszerződésre vonatkozó szabályait kell alkalmazni. A szerződő felek megállapodnak abban, hogy a jelen szerződésben nem szabályozott kérdésekben a Polgári Törvénykönyvben, a jelzálog-hitelintézetéről és a jelzáloglevélről szóló törvényben, a pénzforgalomra és a bankhitelekre vonatkozó jogszabályokban, valamint a hitelező általános üzletszabályzatában és a devizában nyilvántartott lakáscélú és jelzálog típusú hitelekéről szóló üzletszabályzatában foglaltak az irányadók.”

A KO.4115.Ü.260/2007. számú kölcsönszerződés teljes tartalmáról, így a szerződésben négyszer rögzített 1997. évi XXX. törvényről, valamint az 1997. évi XXX. törvény 14.§ (5) bekezdéséről részletes tájékoztatást adott dr. Sámuel Mária közjegyző a felperesnek, ha nem így lett volna, a tájékoztatási kötelezettség súlyos hiánya állna fenn. **Az eljáró közjegyző a kölcsönszerződésben rögzített 1997. évi XXX. törvény 14.§ (5) bekezdéséről adott tájékoztatása alapján a felperes egyértelműen alappal volt annak tudatában, hogy őt árfolyamkockázat nem terheli, hiszen azt köteles a jelzálog-hitelintézet, az OTP Jelzálogbank Zrt kiküszöbölni.**

A Kúria ítélete nem rendelkezik a kereseti kérelemben, fellebbezési kérelemben és a felülvizsgálati kérelemben rögzített tényről, miszerint a kölcsönszerződésben is hivatkozott 1997. évi XXX. törvény 14.§ (5) bekezdése szerint:

„Amennyiben a jelzáloglevelek és azok fedezetei nem azonos devizában állnak fenn, úgy a jelzálog-hitelintézet köteles az árfolyamkockázatot származtatott (derivatív) ügylet megkötésével kiküszöbölni.”

A Kúria ítélete nem tartalmaz rendelkezést a körben, hogy mivel a jelzáloglevél fedezete a kölcsön összege, az OTP Jelzálogbank mint jelzálog-hitelintézet az árfolyamkockázatot a kölcsön összegében volt köteles kiküszöbölni.

A Járásbíróságnak, a Törvényszéknek és a Kúriának hivatalból kellett volna eljárni – a felperes által hivatkozott - 2/2014. PJE szerint:

1.1 Ha a fogyasztó a szerződés egyértelmű megfogalmazása, a megfelelő tartalmú kockázatfeltáró nyilatkozat ellenére a szerződéskötés során a pénzügyi intézménytől kapott tájékoztatás alapján alappal gondolhatta úgy, hogy az általa viselendő árfolyamkockázat nem valós, ill. annak nincs reális valószínűsége,

a fogyasztó az árfolyamkockázat viselésére nem kötelezhető, vagyis az árfolyamkockázat viselésére vonatkozó szerződési kikötés teljes egészében érvénytelen; mivel **az árfolyamkockázat viselésére vonatkozó rendelkezés a szerződéses főszolgáltatás körébe tartozik, annak tisztességtelensége a szerződés egészének érvénytelenségét eredményezi.**”

A Kúria ítélete azonban nem tartalmaz rendelkezést a körben, hogy a kölcsönszerződésben rögzített 1997. évi XXX. törvény 14. § (5) bekezdése szerint az árfolyamváltozás nem volt a fogyasztóra (felperesre) terhelhető, mivel annak kiküszöbölése az OTP Jelzálogbank törvény által előírt kötelezettsége, így a Kúria 2/2014. PJE alapján az árfolyamváltozás nem terhelhető a fogyasztóra, mert tisztességtelen, vagyis semmis.

A Kúria 2/2014. PJE kimondja, hogy az árfolyamváltozás a szerződés főszolgáltatása, így ennek tisztességtelensége, semmissége a szerződés teljes érvénytelenségét eredményezi. A 2/2014 PJE alapján a szerződés teljes érvénytelenségét a Járásbíróság, a Törvényszék és a Kúria is hivatalból köteles megállapítani a 2011. évi CLXI. törvény 42.§(1) bekezdésében foglaltak betartása érdekében.

Alperes az eljárás során az OTP Jelzálogbank által a KO.4115.Ü.260/2007. számú szerződésben az 1997. évi XXX. törvény 14.§ (5) bekezdése szerint vállalt árfolyamkockázat kiküszöbölési kötelezettségét soha nem vitatta, sőt elismerte, hogy az OTP Jelzálogbank a derivatív ügyleteket elvégezte, de megtagadta a derivatív ügyletek eredményének KO.4115.Ü.260/2007. számú kölcsönben való jóváírását.

A Kúria jogegységi határozatában erősítette meg a szerződés kötőerejének (pacta sunt servanda) elvét, amely szerint a szerződéseket a tartalmuknak megfelelően kell teljesíteni.

Felhívom az Alkotmánybíróság figyelmét, hogy az OTP Jelzálogbank által szövegezett és aláírt KO.4115.Ü.260/2007. számú szerződésben rögzített 1997. évi XXX. törvény 14.§ (5) bekezdése szerint az árfolyamváltozás nem volt a fogyasztóra (felperesre) terhelhető, hiszen a törvény szerint azt már ki kellett

küszöbölnie az OTP Jelzálogbanknak, így mivel a Kúria 2/2014. PJE szerint amennyiben az árfolyamváltozás nem terhelhető a fogyasztóra, ha ez mégis megtörtént, az tisztességtelen, vagyis semmis.

Hivatkozom a Fővárosi Törvényszék szintén alperessel szemben meghozott végrehajtás megszüntetése iránti ítéletére, miszerint:

„Általánosságban a bíróság rámutat, hogy a záradékkal elrendelt végrehajtások esetében a Pp. 369.§ alapján a végrehajtás megszüntetése, korlátozása iránti perben a bíróságnak vizsgálnia kell a követelés fennállását a végrehajtás elrendelésének időpontjában, s a perben az adós felperes mindazt a védekezést előterjeszheti, a végrehajtást kérő alperessel szemben, amellyel akkor élhetett volna, ha a végrehajtást kérő követelését perben érvényesíti. Erre tekintettel érdemben vizsgálnia kell a felperes szerződés érvénytelenségére vonatkozó kérelmeit, különösen ha erre a bíróság hivatalból is köteles.

A végrehajtási perben azonban az érvénytelenség oka nem küszöbölhető ki, nincs lehetőség a teljeskörű elszámolásra, az eredeti állapot helyreállítására, így a végrehajtás megszüntetéséhez elegendő egyetlen olyan érvénytelenségi ok ítéleti indokolásbeli megállapítása, amely a követelést akár részben érvénytelenné teszi.”

A Kúria 2/2014. PJE szerint az árfolyamváltozás a szerződés főszolgáltatása, így ennek tisztességtelensége, semmissége a szerződés teljes érvénytelenségét eredményezi.

A Kúria jogegységi határozatait a Bíróságoknak – így a Kúria tanácsának is - a 2011. évi CLXI. törvény 42.§ (1) bekezdése szerint kötelező betartani, mely törvényi kötelezettséget az első-, és másodfokú bíróság megszegte, de felperesek bíznak a tisztességes és törvényeknek alávetett felülvizsgálati eljárásban, mely nem eredményezhet mást, mint a végrehajtási eljárás azonnali megszüntetését vagy a korábbi bírósági ítéletek – így a Kúria ítéletének - hatályon kívül helyezése által új eljárásokra való utasítást.

Felperes fogyasztó felhívja az Alkotmánybíróság figyelmét, hogy a KO.4115.Ü.260/2007. számú szerződést sem az alperes (különösen mert nem is szerződő fél), sem egyetlen bíróság, így az Alkotmánybíróság sem teheti a fogyasztó-felperes számára az aláírtnál terhesebbé.

A jogorvoslathoz való alapjog sérelme

A Kúria ítélete a felperes a jogorvoslathoz való alapjogát is megsértette, melynek igénybevétele bár formálisan biztosítva volt, de ténylegesen jogvédelmet nem kaphatott a kereseti kérelemről, a fellebbezési kérelemről és a felülvizsgálati kérelemről hozott döntés lényeges hiányai okán, melyek – törvény szerinti elbírálásuk esetén – a szerződés érvénytelenségének hivatalbóli észlelése okán a felperes fogyasztó számára egyértelműen a végrehajtási eljárás megszüntetését, így a felperes pernyertességét kellett volna eredményeznie.

Az Európai Alapjogi Charta által biztosított fogyasztóvédelmi alapjogaink sérelme:

A 2014. évi XXXVIII. törvény 3.§ (1) bekezdése tisztességtelenségnek mondja ki a vételi és eladási árfolyamok alkalmazását és a 2014. évi XXXVIII. törvény 3.§ (2) és (3) bekezdésével a tisztességtelen vételi és eladási árfolyamok helyett az MNB devizaközép árfolyam alkalmazását írta elő kötelezően, melynek okán elszámolásra kötelezte a bankokat a fogyasztók felé.

Az EU Bíróság C118/17 számú döntés egyértelműen kimondta, hogy – a szerződések semmisségének kiküszöbölése érdekében - automatikusan nem alkalmazható az MNB devizaközép árfolyam, különösen a fogyasztó hátrányára nem, valamint kimondta, hogy a fogyasztó hátrányára nem lehet kötelezően és automatikusan „forintra váltani” a nyilvántartott követelést, így a 2014. évi LXXVII. törvény kötelező és automatikus jellege kiüresedett.

Az OTP Jelzálogbanknak, majd ezt követően az alperesnek is orvosolnia kell azt a helyzetet, hogy készített egy olyan elszámolást, melynek "tisztességes" lába mégsem tisztességes (C118/17) és mégsem alkalmazható, ergo

jelenleg nincs olyan elszámolás, mely a szerződést érvényessé tenné, ergo jelenleg a KO.4115.Ü.260/2007. számú elszámolási törvény hatálya alá tartozó szerződés semmis.

- A 2014. évi XXXVIII. törvény kimondta a vételi és eladási árfolyamok tisztességtelenségét, semmisségét, sőt az OTP Jelzálogbank a tisztességtelenség törvényi vélelemének megdöntésére a Magyar Állam ellen indított perét jogerősen elvesztette, így a tisztességtelenség a Kúria Gfv.VII.30.035/2015. számú ítélete okán res iudicata.
- A Kúria 2/2014. PJE szerint az árfolyamváltozás a szerződés főszolgáltatása, így ennek tisztességtelensége, semmissége **a szerződés teljes érvénytelenségét eredményezi.**
- Ezt a semmisséget kívánta orvosolni a 2014. évi XXXVIII. Törvény az MNB deviza középárfolyammal, mellyel az elszámolást az OTP Jelzálogbank el is végezte, **DE**
- A C118/17 megállapította, hogy az MNB deviza középárfolyam nem alkalmazható automatikusan, mert lehet, hogy hátrányosabb a fogyasztó számára, mint a szerződés semmisségének megállapítása, **ezért**
- A 2015-ben elvégzett elszámolás szerződéseket érvényessé tevő "lába" kiesett, így most KO.4115.Ü.260/2007. szerződés semmis, mely jelenleg nincs orvosolva.

Az Európai Bíróság a Járásbíróság, a Törvényszék és a Kúria ítélethozatalakor hatályban lévő fogyasztóvédelmi alapelvek alapján hozta meg ítéletét, mely fogyasztóvédelmi rendelkezéseket a Járásbíróság, a Törvényszék és a Kúria eljáró bíráinak is ismernie kellett.

Az Alkotmánybíróság a 7/2015. (III.19) számú határozatában kifejtette:

„A visszaható hatályú jogalkotás tilalmára való hivatkozás nem adhat alapot arra, hogy a múltban tömegesen keletkezett tisztességtelen – ezért semmis – szerződéses kikötések érinthetetlenek maradjanak, és annak következtében az adósok teljesítési kötelezettsége minden körülmények között, változatlanul fennmaradjon.”

A 2014. évi XXXVIII. törvény indokolása úgy fogalmaz, hogy a Tv.3§-a alapján létrejött kikötések „azért is tisztességtelenek, mert alkalmazásuk gazdasági indoka az átlagos fogyasztó számára nem világos, nem átlátható. Az ilyen módon történő árképzés nehezíti, hogy a fogyasztó tisztán lássa az őt terhelő fizetési kötelezettséget, azt, hogy azok hozzávetőleges mértékével előre számolni tudjon. Így függetlenül attól, hogy a szerződésekben jellemzően nyelvtanilag egyértelműen, félre nem érthető módon szerepel a különmemű árfolyam alkalmazásának ténye, az nem felel meg az Európai Unió Bíróságának ítélete által is értelmezett világos és egyértelmű szabályozás követelményének.”

Hivatkozom az Európai Unió Bíróságának C118/17. számú ügyben hozott ítéletére, melyből idézve:

„e törvények megakadályozhatják a fogyasztónak az érintett tisztességtelen szerződési feltétel alóli mentesülését, és az ilyen szerződési feltételt tartalmazó szerződés teljes egészében való megsemmisítésének lehetőségét olyan esetekben, amikor e szerződési feltétel hiányában e szerződés nem teljesíthető. Ebből következően a 2014. évi törvények nem összeegyeztethetők az irányelvből eredő követelményekkel.”

Fentiek okán egyértelmű, hogy a Járásbíróság, a Törvényszék és a Kúria ítéletének a kereseti kérelmet, a fellebbezést és a felülvizsgálati kérelmet ki nem merítő volta és az ítéletek meghozatalakor is hatályban lévő Európai Alapjogi Charta fogyasztóvédelmi alapelveinek megsértésén alapuló ítélet egyértelműen megfosztott engem felperes fogyasztót a tisztességes eljáráshoz, a hatékony jogorvoslathoz való jogomtól.

Idézve az Eötvös Károly Intézet Alapjogi bíraskodás c. tanulmányából:

„Az alapjogvédelmi rendszer funkcionálisan és intézményileg is differenciált, ennek az összetett garanciarendszernek a jogállami minimuma az individuális bírói alapjogvédelem. Amelyik jogrendszer nem biztosítja az alanyi alapjogok tekintetében a bírósághoz fordulás jogát, abban ezek a jogok – még ha politikai, társadalmi vagy egyéb feltételeknek köszönhetően érvényesülnek is – alapjogokként csak papíron léteznek. Csak a jogi úton kikényszeríthető alapjogok jelenthetik a közhatalmi cselekvés tényleges korlátját, e kikényszeríthetőség pedig a bírói alapjogvédelem által valósul meg. Kizárólag a bíróságot jellemzik ugyanis egyidejűleg bizonyos jogállási és hatásköri tulajdonságok, amelyek szerint a bíróság magas szinten garantált független jogállású szerv, amely szigorúan és garanciális jelleggel szabályozott eljárásban jogilag kötelező erejű, végleges és

kikényszeríthető döntést hoz az alapjogsérelem ügyében. Ezek alapján a bíróságok – legyen szó rendes- vagy alkotmánybíróságról – a hatékony jogvédelem feltételeinek olyan egyedülálló kombinációjával rendelkeznek, amelyet egyetlen más alapjogvédő intézmény (például ombudsman, alapjogvédő hatóságok) sem tud felmutatni. Az alapjogok bírói védelme, ahogyan a legtöbb európai országban, Magyarországon is a rendesbíróság és az alkotmánybíróság intézményi kettősségében valósul meg. A bírói alapjogvédelem funkciója nem feleltethető meg teljeskörűen a rendesbíróság intézményének. Az alkotmánybíróság szerepét az alapjogi bírászkodásban mindenekelőtt az alapozza meg, hogy a centralizált alkotmánybírói modellben a normakontrollt az alkotmánybíróságok számára tartják fenn. A normakontroll monopóliumával rendelkező alkotmánybíróság közreműködése így szükségszerűvé válik az individuális alapjogvédelemben, ha a jogsérelem mögött egy jogszabály hibája rejlik. A rendesbíróság jogértelmezésének alkotmánybírói kontrollját biztosító alkotmányjogi panasz azonban „csak” egy lehetséges többletgarancia.

Utóbbi esetben az alkotmánybíróság jogorvoslati fórumként az alapjogok kikényszerítésének további biztosítékát jelenti, de bekapcsolása az alapjogi bírászkodásba nem ad hozzá többet az egyéni alapjogvédelem megvalósulásához, mint amit egyébként egy további – kifejezetten alapjogi szempontokat érvényesítő – rendesbírói jogorvoslati fórum jelent(ene). Az alkotmánybíróság egy újabb jogorvoslati szintként, kifejezetten alkotmányalkalmazásra szakosodott önálló bírói testületként, többletgaranciaként szolgál, de az egyéni alapjogérvényesítést nem teszi és nem is teheti teljesebbé, hiszen jogállamban erre a rendesbírói hatásköröknek az alkotmánybíróság igénybevétele nélkül is elegendőnek kell lenniük. A szubjektív jogvédelem nézőpontjából az alkotmányjogi panasz csak azt szolgálhatja, hogy egyes – az alkotmánybíróságon éppen befogadott – ügyekben a rendesbírói döntés alapjogsérelemet okozó anomáliáit orvosolja.

Az a körülmény, hogy az alkotmányjogi panasz alapjogi igényekhez kapcsolódik, és hatékony jogorvoslatot is kilátásba helyez, valóban azt a látszatot keltheti, hogy az Alkotmánybíróság e hatáskörén keresztül a jogkereső polgárok kiszolgálójaként jár el. E mechanizmus szubjektív jogvédelmi funkciója azonban viszonylagos. Míg a rendesbírók alkotmányos kötelezettsége minden alapjogsérelem orvoslására kiterjed, az Alkotmánybíróságra ez korántsem igaz. A panasz befogadási kritériumai széles mozgásteret biztosítanak a testületnek az ügyek szűrésére. Az alkotmányjogi panasz kivételes, szubszidiárius jellege fejeződik ki a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségek kimerítésének követelménye mellett az ügyek megszürését lehetővé tevő – meglehetősen bizonytalan tartalmú – feltételek deklarálásában is. A szabályozás nem azt tartja szem előtt, hogy az egyéni jogsérelemek mindenképpen orvoslást nyerjenek; az egyén panaszjoga helyett sokkal inkább az Alkotmánybíróság mérlegelési szabadsága kerül előtérbe, amelynek köszönhetően a testület szabadon alakíthatja az alkotmányjogi panasszal garantálható alanyi alapjogvédelem határait.

Az Alkotmánybíróság mérlegelési szabadsága azt biztosítja, hogy a testület mindenekelőtt az alapjogok általános érvényesülése szempontjából meghatározó ügyekre koncentráva fejlessze és egységesítse az alapjog értelmezési gyakorlatot, javítsa a rendesbírók alapjogokkal kapcsolatos ítélezésének színvonalát. Az alkotmányjogi panasz fókuszpontja így kevésbé az egyén, mint inkább az ügy, rendeltetése elsősorban az objektív jogvédelem.

Az Alkotmánybíróság – bár működése a panasz eljárásban a rendesbírókkal funkcionális azonosságokat mutat – az igazságszolgáltatási hatalmi ággal össze nem téveszthető rendeltetéssel és felelősséggel bír az alapjogokat védő jogállami rend megőrzésében. Az alkotmányjogi panasz tehát nem duplikálhatja, csak differenciálhatja az alapjogok bírói típusú védelmét – egy ettől eltérő szerepfelfogással az Alkotmánybíróság szuperbíróvá válna.

Az Alkotmánybíróság nem önmagában azzal kerülheti el a szuperbíró szerepét, hogy – az ügyek megszürését biztosító széles mozgásterét kihasználva – csak kevés ügyben jár el. A panasz rendkívüli jellegét, szubszidiaritását nem mennyiségi, hanem minőségi szűrési szempontok garantálhatják. A szuperbírói szerepkör elkerülésének sikeressége ennél fogva attól függ, hogy az Alkotmánybíróságnak mennyiben sikerül – erre irányadó világos és ellenőrizhető szempontrendszer kidolgozásával – azonosítania azokat az ügyeket, amelyekben helye van alkotmánybírói felülvizsgálatnak.”

A bírói úthoz való hozzáférés (bíróshoz fordulás) jogát az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése biztosítja, amely alapján az állam kötelezettsége, hogy a jogok és kötelezettségek elbírálására bírói utat biztosítson, vagyis az

érintettek legyen lehetősége bírósághoz fordulni, a bíróság pedig legyen jogosult (és eljárása egyben alkalmas) az ügy érdemi elbírálására (3243_2018 AB)

Tekintettel arra, hogy a végrehajtási eljárás a lakóingatlanom elárverezésére is irányul, az esetleges nemzetközi jogorvoslati eljárásom kiemelkedő részét fogja képezni azon vizsgálati kérelmem, mely a tisztességtelen bírósági eljárás keretében a tulajdonjog elvesztésére irányuló önkényes állami közrehatást hivatott vizsgálni a 2015. 02.09-én Magyarország és az EBRD között létrejött paktumban foglaltakra is figyelemmel, amiben külön kiemelem az Alkotmánybíróság „hiánypótlási felhívását”, mely a panaszból kiolvasható információk ismételt közlésére irányul, valamint azt a tényt, hogy az Alkotmánybíróság nem intézkedik sem a végrehajtás felfüggesztéséről, így prejudikálja a döntést.

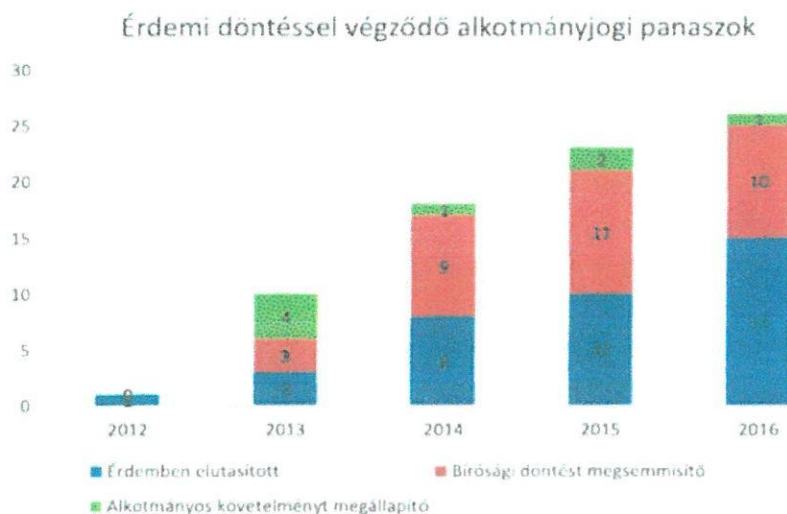
Amennyiben az Alkotmánybíróság is a Járásbíróság, a Törvényszék és a Kúria által megvalósított eljárást tartaná követendőnek, természetesen ezt a nemzetközi jogorvoslati kérelmemben szintén rögzíteni fogom kitérve azon sajnálatos elutasítási arányt mutató statisztikára, melyet az MTA Law Working Papers 2017/23. számú „Egy új alkotmányjogi panasz eljárás (Abtv. 27.) jelentőségének mérhetősége a bírósági és az alkotmánybírósági alapjogvédelem rendszerében” c. tanulmányban rögzít, miszerint:

Szám adatok a befogadhatóságra és a sikerességre vonatkozóan

Összes érkezett, elutasított és befogadott panaszok

Befogadott és érdemben elbírált panaszok

érintettnek legyen lehetősége bírósághoz fordulni, a bíróság pedig legyen jogosult (és eljárása egyben alkalmas) az ügy érdemi elbírálására (3243_2018 AB)

Tekintettel arra, hogy a végrehajtási eljárás a lakóingatlanom elárverezésére is irányul, az esetleges nemzetközi jogorvoslati eljárásom kiemelkedő részét fogja képezni azon vizsgálati kérelmem, mely a tisztességtelen bírósági eljárás keretében a tulajdonjog elvesztésére irányuló önkényes állami közrehatást hivatott vizsgálni a 2015. 02.09-én Magyarország és az EBRD között létrejött paktumban foglaltakra is figyelemmel, amiben külön kiemelem az Alkotmánybíróság „hiánypótlási felhívását”, mely a panaszból kiolvasható információk ismételt közlésére irányul, valamint azt a tényt, hogy az Alkotmánybíróság nem intézkedik sem a végrehajtás felfüggesztéséről, így prejudikálja a döntést.

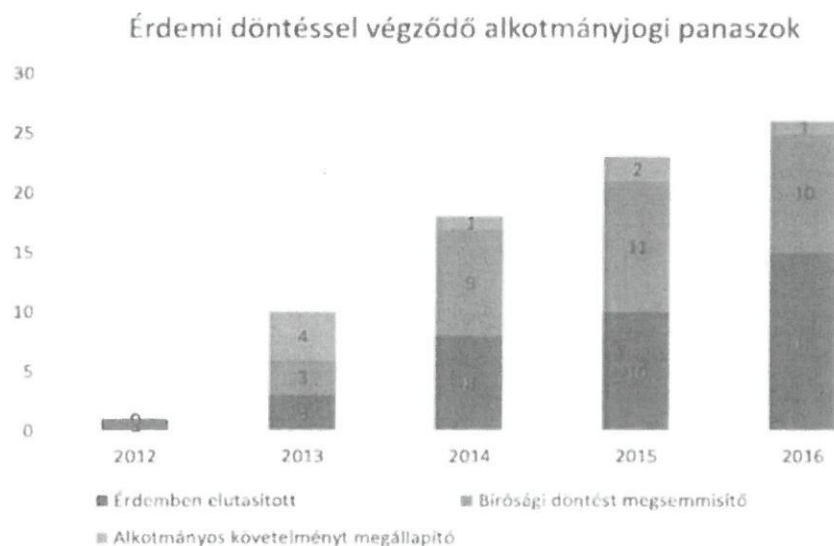
Amennyiben az Alkotmánybíróság is a Járásbíróság, a Törvényszék és a Kúria által megvalósított eljárást tartaná követendőnek, természetesen ezt a nemzetközi jogorvoslati kérelmemben szintén rögzíteni fogom kitérve azon sajnálatos elutasítási arányt mutató statisztikára, melyet az MTA Law Working Papers 2017/23. számú „Egy új alkotmányjogi panasz eljárás (Abtv. 27.) jelentőségének mérhetősége a bírósági és az alkotmánybírósági alapjogvédelem rendszerében” c. tanulmányban rögzít, miszerint:

Szám adatok a befogadhatóságra és a sikerességre vonatkozóan

Összes érkezett, elutasított és befogadott panaszok

Befogadott és érdemben elbírált panaszok

Idézve a tanulmányból:

„Probléma azonban az, hogy a beadványok, indítványok számához képest elenyészően csekély az érdemi határozatok száma, ami azt jelenti, hogy közvetlenül igen kevés jogkereső személy kap jogvédelmet az alkotmányjogi panaszos eljárás segítségével.”

Külön vizsgálatot igényel az Alkotmánybíróság főtítkárának hatásköre és tevékenysége, akinek egyedüli döntésétől függ, hogy tanács elé kerül-e egy-egy alkotmányjogi panasz vagy sem, így egyszemélyben valósítja meg az alkotmányjogi panaszok „szűrőjét”. Valamint az is külön nemzetközi vizsgálatot érdemel, hogy biztosítható-e az érdemi és tisztességes eljárás egy ilyen mértékben egyetlen személy döntésétől függő rendszerben, ahol az összes beérkezett panaszhoz képest az érdemi döntések aránya elenyésző, így pl. a 256 beérkezett panaszból 26 db került egyáltalán tanács elé.